

2.4.2.3. Rola muzyki w nauce i kontaktach społecznych

W wychowaniu dzieci ogromną rolę odgrywa sztuka. Według Szumana (1975) to właśnie sztuka uczy spostrzegania, doznawania i odczuwania rzeczywistości, a także pojmowania istoty i celu życia ludzkiego przez pryzmat sztuki. Sztuka wpływa stymulująco nie tylko na polepszenie kontaktów interpersonalnych, ale również sprzyja atmosferze wzajemnej życzliwości, szacunku, wzbogaca rozwój emocjonalny, pozwala na wielozmysłową percepcję, ale przede wszystkim przynosi korzyści poznawczo-intelektualne. Dzieci potrafią w sposób naturalny czerpać radość z kontaktów z muzyką oraz satysfakcję z grania na instrumentach.

Danel-Bobrzyk (1999) przekonuje, że aktywność twórcza osiągnięta wskutek oddziaływań poprzez muzykę często bywa przenoszona na inne obszary pracy umysłowej dziecka. Ponadto wzmacnia wiarę w siebie, we własne możliwości, dodaje odwagi w kontaktach społecznych, podnosi samoocenę, a poza tym ogranicza zachowania agresywne, zmniejsza napięcie nerwowe, zwiększa współdziałanie w grupie oraz pozytywnie wpływa na koncentrację uwagi.

Oddziaływanie terapeutyczne muzyki na dzieci niepełnosprawne umysłowo opiera się na minimalizowaniu bezużytecznych i szkodliwych nawyków, zmniejszeniu zależności od innych osób, nauce pożytecznych i konstruktywnych czynności. Ponadto zajęcia z wykorzystaniem muzyki wspomagają rozwój świadomości własnego ciała oraz koordynacji ruchowej, a także usprawnienie małych grup mięśniowych. Poprzez zainteresowanie rytmem, melodią i słowami piosenek muzyka przyczynia się do doskonalenia koncentracji uwagi (Jarkowska, 2004).

Implikacją przeprowadzonych przez Danel-Bobrzyk oraz studentów Instytutu Pedagogiki Muzycznej eksperymentów (1999) jest optymistyczne stwierdzenie, iż wychowanie muzyczne jest dziedziną, w której każde dziecko ma szansę odnieść sukces motywujący do dalszej nauki, wzbogacania własnej osobowości oraz poznawania otaczającego świata.

Zastosowanie muzyki ma również pozytywne efekty przy nauce innych przedmiotów. Melodie, piosenki i rytmizowane wierszyki ułatwiają zapamiętanie trudnego materiału, nazw dni tygodnia, miesięcy, adresów, a także zasad dobrych manier oraz przyswojenie obcojęzycznych zwrotów, itd.

Pozytywne skutki muzyki można również zauważyć w poprawie kontaktów interpersonalnych. Dzieci z zespołem Williamsa grając razem bądź śpiewając w chórze,

szybciej uczą się zasad współpracy. Występy przed publicznością wpływają na umiejętność radzenia sobie ze stresem oraz tremą.